

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника: За година... За обявленията: 1) Въ единъ стълбъ...

АДРЕССЪ: За писма статии и ржкописи: До Редакцията. За пари (въ бонуса и др.) До П. Бобчевск...

Всички права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да зацитава правдата. Стопанинъ П. Бобчевск. Редакцията не вела въ прѣзито да не исплънява никакви поръчки, които не сж придружени съ стѣнитѣта.

СТАМБОЛОВЪ ПАДНЪ.

НОВИЙ КАБИНЕТЪ: Д-ръ К. Столовъ, Министръ-Прѣдседателъ и Министръ на Внтрѣшнитѣ Работи; Д-ръ В. Радославовъ, Министръ на Правосуднето и Управляющій Министерството на Просвѣщенето; Г. Начовичъ, Министръ на Вншнитѣ Работи и Управляющій Министерството на Общитѣ Сгради, Пжтищата и Сѣобщенията; Ив. Ев. Гешовъ, Министръ на Финанситѣ; Д. Тончевъ, Министръ на Търговията и Земледѣлнето; и Полковникъ Петровъ, Воененъ Министръ.

ПОДПИСКА

за волни пожъртованя по съграждането паметникъ въ Самоковъ за първия ни журналистъ Фотиновъ. Помощитѣ се приематъ и въ Редакцията на „Черно Море“ и се обявяватъ.

Стопанинътъ ни се интернира на 8 й Май вечерта за Добричъ, заедно и съ тукашния адвокатъ г-на Дяковича въ Голѣмо Новоаре.

По причина на случайно недостатъченъ персоналъ въ печатницата, настоящия ни брой излѣзе само въ двѣ страници.

П. Бобчевскій

сърдечно благодари на всички лични и политически приятели, които го поздравихъ съ щастливото му освобождение отъ интернирането, както и съ пълната и обща политическа сполуна

Варна, 23-й Май 1894 год.

„Катастрофа“, „гражданска война“, „расклацанье тронъ“, „кръв и огнь“ се проповѣдвана въ „Свобода“ и всички ѣ подкупени опашки, ако паднѣтъ Стамболовъ. Оппозиционитѣ вѣстници тржбѣхъ, че падањето на Стамболова е вече неминуемо, че продължението на таковъ управление е немислимо, че съ сваляњето на Стамболова Князътъ ще придобие и закрѣпи въ сръдцата на гражданитъ общъ за Себе си, че подъ единъ тиранически режимъ народътъ върви къмъ банкрутство; а правителствениитѣ отгонаряхъ: подкупени сж отъ Россия, оппозиция пѣма, само испждени и прѣврѣни личности сж се продали за чуждо влато, искатъ да видятъ България въ кърви и поробена! Ето, до като казвахме, че „Стамболовъ пада“, а не се качи, и че колкото по-бавно, толкова по-алъ пада, защото не може да се върне отъ пжти на беззаконията и произволитѣ, — имае възможность да кажемъ вече и Стамболовъ пад-

нѣ. Развитето на обстоятелствата доказа вече безспорно правата мисль и правото дѣло. Вѣрвахме и ний, убѣдени бѣхъме, че тѣй трѣбва да стане, че доброто срѣщу страшия режимъ трѣбва да дойде отъ Горѣ, и ратувахме съ очевиденъ рискъ, че лесно е да бждемъ смачкани отъ тиранията, а никакъ не съ свободенъ печатъ. Прѣтърпѣхме, като най-старъ и постояненъ противникъ, цѣлогодина своенравна цензура, видѣхъме чудни приежди, издържехме затворъ за първата дървоствъ въ печата срѣщю „властолюбеца“, търпѣхъме материални загуби съ принудени спираня на издаването, търпимъ и още годишния затворъ за първата въ печата откровенна мисль прѣдъ Княза, най-сетнѣ видѣхъме и едно глухаво по цѣлѣта си наше интернирань; но, даде Богъ, поне здрави и читави дочекахме да видимъ вече сбждитѣ онова, което бѣше обвзело дори и смъществуваньето ни, като хора, което бѣше проникнало и въ коститѣ ни, именно, което съставляваше убѣдението ни, та бѣхъме му се прѣдали съ прѣврѣние на всички опасности. Чисто и просто. Наши събратия и много граждани пострадахъ и по-жестоко, като служители на правото дѣло, но важно се-пакъ е, че никой не отстѣпи въ борбата. Всичко потвърждаваше, че честната мисль и желанье вирѣе въ народната маса, а развитъя поддържкѣ къмъ опозиционния печатъ отъ обществото бѣше сила, куражъ за отстояване срѣщю употребенитѣ „на всѣхъ парусахъ“ прѣчки противъ проявяваньето на народната вода и желанье.

А „катастрофата“, „гражданската война“, „кръв, огнь“? — Да... сбжди ли се и туй против-положно пророчество на Стамболова!... Документитѣ сж вече въ ржцѣтѣ ни и ги прѣдаваме на читателя, като го молимъ да ги чете. Това сж телеграмитѣ, тукъ обявени, за станжлото изъ равнитѣ краища на България по тоя случай. Забѣлжително е, че въ проявленето на народната воля този пътъ никждѣ вече не е могла да се намѣси властта, освѣтъ само една несполучена битка въ София, и никой не се оплаква отъ властта, а тогавъ станжлото получава извъредна важность и значение, като чисто народно. Слава Князу! Нека гърми името Му, отъ родъ въ родъ, щомъ Той бжде всѣкога готовъ да удовлетворява народа Си. Да живѣе Негово Царско Височество, нашия Князь Фердинандъ I и Династията му на Българския Прѣстолъ! — Това е днесъ отговорътъ на нарѣчения „русски органъ“ нашия в. „Черно Море“!

ТЕЛЕГРАММИ.

Варна, 17 Май 1894 год. София.— Двореца-Негово Царско Височество. Радостната вѣсть за увольнението кабинета Стамболовъ въодушеви сръдцата на Варненскитѣ граждани, които изъ вѣсторъгъ събрали тозъ часть, манифестирующъ на брой около 3000 души, упълночихъ насъ да поднесемъ прѣдъ стжнитѣ на Ваше Царско Височество тѣхната благодарность за избавление страната ни отъ неспосниия режимъ и най-вѣрнопоходнителски чувства и любовь къмъ прѣтегола и династията Ви. Живѣйте за свободата на България! Упълномощени: Ранковъ, Явашевъ, Панчевъ и др. Варна, 18 Май 1893 год. София. Двореца Негово Царско Височество. Варненскитѣ граждани, всички единодушено, искъчая циганитѣ, тулумабджитѣ и платени, неплатени шпиони, събрахъ се на митингъ на открито мѣсто и упълномощихъ насъ да Ви поднесемъ слѣдующата резолюция: 1) Да поднесемъ прѣдъ стжнитѣ на Ваше

Царско Височество вѣрнопоходнителскитѣ имѣ чувства и прѣданность къмъ Короната и Династията, по случай тезоименния Ви день и поднесемъ благодарностьта на Варненци, за освобождение страната отъ губелния Стамболовъ режимъ. 2) Да помолимъ Ваше Царско Височество да издадете Височайшата си заповѣдъ за данение подъ сжщъ кабинета Стамболовъ, искъчая Военния Министръ Полковникъ Петровъ, за нарушение Конституцията ни. 3) Да Ви помолимъ да амнистирате всички политически прѣстѣпници, които сж станали жѣртва на неконституционното управление. 4) Да Ви помолимъ да прѣложите на Министерството на Внтрѣшнитѣ Дѣла да растури Градския ни Сѣвътъ, който прѣдставлява искъствено довѣрието на гражданитъ. Да живѣе Българския Народъ, да живѣе Негово Ц. Височество. Варна, 19 Май 1894 год. София.— Двореца-Негово Царско Височество. (Копие Столову, Радославову.) Днесъ, часть въ петъ, Варненскитѣ граждани, около десетъ хиляди души, събраха на митингъ на площада прѣдъ Градския Домъ, рѣшихъ: 1) Повторно да искажѣтъ дълбоката си признательность на Доблестния свой Върховенъ Прѣдставителъ Негово Царско Височество, за гдѣто възстанови правата на народа, тѣй гжжко пожжквани отъ разбойническия Стамболовъ кабинетъ. 2) Да поздравил Найно Царско Височество Княгинята за щастнето ѣ да има единъ толкова благороденъ и обичанъ отъ народа съпругъ. 3) Да поднеса братски привѣтъ на благороднитѣ туженици за извоюване свободата на Народа: Шуменци, Разградчени, Руссенци, Татаръ-Пазарджиччани, Садициани Джумаѣци, Ломчени, Севлиевчени, вѣлнитѣ: Св. Слово, П. Воля, Защита, Черно Море, Прогрессъ, Борба, Работникъ, Другаръ, Сел. Вѣст., Гл. отъ Истокъ. 4) Да молимъ Негово Царско Височество да счита за абсолютно неизражающъ полята на граждани всички телеграмми отъ гр. Варна, съ които би се искавало довѣрие на Стамболовия кабинетъ. Живѣйте Ваше Царско Височество за запазване правата на народа! Плевенъ, 19 Май 1894 год. Неопикуемъ вѣсторъгъ. Стамболовията покска да прави митингъ днесъ, но прѣтърпѣ фиско. Митѣ задушевни честитявания. Живѣйте. Ломъ, 20 Май 1894 год. Освѣтъ прѣдпшии митингъ, на 18 й стаянъ другъ, 2000 души. Ангеловъ носенъ прѣзъ главната улица на ржцѣ, цѣлъ день тържество, демонстрация, вжкове: долу Стамболовъ, долу

будника. Поздравяваме Варненци с избавлението отъ кърволичника. Да живѣятъ Бобчевскии и Дяковичъ.

Сливенъ, 20 Май 1894 год.

Днесъ прѣдъ обѣда станж многолюденъ митингъ, въ който се искаа благодарностъ на Негово Ц. Височество за свалинето на Стамболовия кабинетъ и пълно довѣрие на новоставения, во главѣ на Министръ-Президента Стоилова. Същевременно се моли Негово Ц. Височество да амнистира всичкитъ жертви на стамболовия режимъ.

Айтось, 20 Май 1894 год.

По инициативата на младежитъ, тукъ днесъ се състоя многолюденъ митингъ, взетага резолюция е: 1) Да се благодари Князу за свалинето кабинета на Стамболова и 2) Да се благодари на всички добѣлствени българи, които ратуваха за извоюването отнетата свобода. Поздравяваме ви съ спечелената побѣда.

Балчикъ, 20 Май 1894 год.

Тукъ митингъ се направи. Присѣтствуваха около 800 души, резолюцията съобщена до Н. Ц. Височество, копие Стоилову и „Своб. Слово“ Народъ се намира въ голѣма радостъ, веселитъ се съ музиката за спасението на отечеството ни отъ стамболовия режимъ.

Арѣново, 20 Май 1894 год.

На 18-й митингъ, едностранна резолюция долу Стамболовъ 19-й сѣщо. Нощесъ манифестация изъ града съ музика. Акламирано Господаря и жертвитъ на провазола. Викове долу Стамболовъ, долу тиранията не прѣвѣснаха.

Свищовъ, 20 Май 1894 год.

Днесъ многолюденъ митингъ, състолецъ отъ 3000 души стана на площадта прѣдъ самото Окр. Управление; взе ся слѣдующата резолюция: 1) Да се благодари на Н. Ц. Височество за свалинето терористическия и несподобяущия стамболовъ режимъ. 2) Да се помоли Н. Ц. Височество да ратува за настоящето народно събрание и да пронаведе нови избори за депутати. 3) Изравалява пълно довѣрие на лицата, съставляючи настоящи кабинетъ.

Силистра, 20 Май 1894 год.

Честитивамъ Ви за сполучливата радостъ. Митингъ силненъ. Тукашнитъ тирани (прѣдстави-тели) тѣжко са нападатли.

Джумая, 20 Май 1894 год.

Сърадваме Ви съ побѣдата чести. Днесъ околийски митингъ 3000 души, резолюция: благодарностъ Князу. Тържество.

Пловдивъ, 20 Май 1894 год.

Народа ликува. Многолюденъ митингъ. Радвай се, Българо!

Бургасъ, 20 Май 1894 год.

Днесъ многолюденъ митингъ, прѣвшающъ надѣждитъ, Здравяйте.

Севлиево, 21 Май 1894 год.

Севлиевоци граждане на брой хиляда петстотинъ души, събрани на митингъ, натоварижа бюрото да Ви честити народната побѣда, за която славно ратувахте.

Хасково, 21 Май 1893 год.

Вчера станж тукъ митингъ, въ когото се благодари на Н. Ц. Височество за избавление на страната отъ непосния тирански режимъ на Стамболова. Особенна благодарностъ се искаа къмъ Нейно Ц. Височество Княгинята. Благодарни се Князу за сполучливия наборъ на своитъ настоящи съвѣтници, които както се доказа отъ послѣдната на борба срѣщу тирания се ползватъ съ пълно довѣрие на българския народъ. Добавимъ че за първий пъкъ е имало може въ нашето Отечество подобенъ и многолюденъ митингъ, въ когото на синна г. присѣтствующи бѣха прѣвлени отъ радостъ сърдцата. Самъ бѣхъ очевидецъ дѣто осемдесетъ годишни старци ропнаха сълезъ за избавлението отъ ярма на Стамболовската стана и то така както не сж ронили джакъ при освободението ни отъ турско-то робство. При надривнитъ ва Княза и Княгинята ва „Прѣвето“ на сѣдмнина и министритъ бѣхъ сѣщо очевидецъ, че почетни старци, които двадесетъ и четиресетъ години не бѣхж вкусили никакво нише, допихж коняна си за дълговѣщото Князуване на Династията на Негово Ц. В. Фердинандъ I-й Князь Български. Поздравявамъ Ви съ сполучливия исходъ въ упоритата борба.

Балчикъ, 21 Май 1894 год.

Цѣлний Балчикски народъ отъ 17-й вечерта донощино се веселъ за вѣстържествуванието на свободата, се саданото на тирания. Снощи се телеграфира на Н. Ц. Височество, тая сутринъ Арѣ Стоилову. Днесъ митингъ 800 души, резолюция: благодарностъ на Н. Ц. Височество, довѣрие кабинету и възвръщане на всички интернирани. Народъ още и до тая часъ ходи съ музика.

Търново, 21 Май 1894 год.

Многолюденъ митингъ. Околийски митингъ 8000 души. Иказано прѣданностъ и вѣрностъ Господарю. -- Початница на Хр Н. Войниковъ.

сподарю, пълно довѣрие правителството и растуриание камарата. Ликуванията нѣматъ край, пѣ сич, френетически урра цѣнятъ въздуха.

Добричъ, 21 Май 1894 год.

Днесъ, на 21 Май, българскитъ граждане отъ г. Добричъ и околията, събрани на митингъ отъ 4000 души въ г. Добричъ на Шадарванската площадь, подъ ръководството на избраното отъ насъ бюро, състолице отъ Добрич. граждане: прѣдседателъ Александръ Арсеиновъ и членове Георги Кросиновъ Др. Дамевъ, Др. Поповъ, П. Константиновъ, М. Петровъ, Ап. Георгиев, Шаняларъ Исмаилъ, Исмаилъ Ефенди, като обещадиме досегашното положение на работитъ въ Отецеството ни—прѣвъ време на тираническия Стамболовъ режимъ, едногласно рѣшихме:

1) Да благодаримъ на Негово Царско Височество Българскій Князь за избавлението на Отецеството ни отъ распринческия-тирански режимъ на Стамболова;

2) Да се помоли Негово Царско Височество Княза, да даде пълна амнистия на всички политически прѣстѣпници прѣвъ времето на Стамболова режимъ;

3) Да се моли Негово Царско Височество Княза да назначи нови избори за прѣдствителъ за Обикновенното Народно Събрание;

4) Да се моли Негово Царско Височество Княза за даванието подъ съдъ Стамболовия палатъ кабинетъ за нарушение на Конституцията и занасилване законитъ въ Отецеството ни.

5) Натоварва се бюрото да прѣдаде настоящата резолюция телеграфически на Негово Царско Височество Българскій Князь, чрезъ Министръ-Прѣдседателъ К. Стоилова.

Пещера, 22 Май 1894 год.

Днесъ грамаденъ митингъ. Резолюция съ общена „Св. Слово“.

Пазарджикъ, 22 Май 1894 год.

Славенъ околийски митингъ. Повече отъ 7000 народъ благодари Князу, поздравява новото министерство, иска пълно възстановление на свободата и гражданскитъ правдини. Неопиуемо тържество.

Руссе, 22 Май 1894 год.

Шестохилденъ митингъ. Цѣлъ градъ тържествува. Овацни на поборницитъ за освободението отъ тиранията, урра!

София, 23-й Май 1894 год.

Слѣдва бърза реорганизация администрацията, освобождение всички осѣдени по печата, отъ всѣкъдъ хиляди благодарности Господарю, довѣрие Кабинету. Вѣсѣждъ редовно. Поклонъ на доблѣстнитъ Варненци. Утрѣ плкувалъ обратно. Дяковичъ.

БЪЛЖКИ.

Споредъ свѣдѣния отъ София, на 18-й Май Стамболовъ и Петковъ събрали и въоружили всичката си безобразна воиска отъ тълумбаджии, метаци, агенти, шпиони и жандармерията подъ командата на Подполков. Тепавски, всичко каждъ 2000 души, и трѣгнали да трѣвятъ хората, събрани на митингъ прѣдъ Палата. Благоевъ, кметъ, стрѣлалъ и самъ, осѣвилъ и всички други. Опячили се студентитъ и други съ голе радѣ срѣщу пѣмъ, до като дошла воиска отъ 500 кавалеристи и разирснѣла битката, Стамболовъ сварилъ да се скрие въ полицейския участъкъ, гдѣто пакъ го нападнѣли, но пакъ воиската разпрѣснала тѣлпата и отървала Стамболова. Има убити и ранени повече отъ въоруженитъ спражари. Много арестувания.

Имало е митинги въ цѣла България съ благодарности Князу и довѣрие Кабинету. Ир всичкитъ добити свѣдѣния не можемъ да дадемъ по гнѣмане сегя мѣсто.

На 6 Май е била пратена една шифрована телеграма отъ туканитъ окр. управление до министра Стамболова. На 7 е дошла отъ послѣдния шифрована телеграма до управителъ Драсова. На 8 срѣщу 9 Май се интернираха нашии стонаини и адвокатътъ г. Дяковичъ — първий въ Добричъ, а вторий въ прочулото Голѣмо Конаре.

Историята на тия интернирания е доволно любопитна и прѣдставлява разпороденъ интересъ. За туй нашитъ вѣстникъ ще ги даде въ подметникъ, пълненъ расказъ, по отдѣлно, като върва, че ще послужи съ тѣхъ, и на политици, и на новеллисти и прѣ.

Всички интернирания сж вече освободени. Освободенъ е и Митрополитъ Климентъ. — Очаква се амнистия и за политическитъ прѣстѣпници, особено по печатното слово.

Въ недѣля вечеръ имаше въ общинската зала „Съединение“ театръ „Джурѣни Борджикъ“ за въ полза на бѣднитъ ученици.

На 21-й Май се положи основнитъ камъкъ на единъ паметникъ, който ще се строи между Съборната църква и казармитъ, въ паметъ на падналитъ офицери и войници въ сръбско-българската война. Не е пазинио да заблѣжимъ, че се въздъжж една немалка невърностъ въ основния камъкъ: той се туря на 21-й Май, а се пише че се туря при министерството на Стамболова. Това е наметникъ и, мислимъ, такъва невърностъ не биваше да се оставя за историята ни. Нека прибавимъ и туй, че прѣдѣшиий

да споменуваме настоящата невърностъ, въ града вече сжществува пълно неудовольствие за тая паметенъ камъкъ.

Научихме се, че нашитъ окр. управителъ, г. Драсовъ, тѣзи година отрано билъ се напанилъ да ходи и това лѣто да се цѣри въ Европа, та пакъ да свари да се намири тукъ съ ползотворната си нагѣса въ окръжнитъ избори, които прѣдстоитъ да станѣтъ въ началото на Августъ. Важното по туй е, че г-стому сварила току прѣдъ паданѣето на чорбаджиитъ си да ядигне и този пъкъ 50 наполеона, „седака“ отъ държавната хазна, за цѣрене въ Карлсбадъ.

Тѣзи година г-нъ Драсовъ прави кажда въ града ни за 2—3000 наполеона, а за да се цѣри взема отъ данцитъ ни помощь! Разбира се, не искаме да ставаме смѣшни, като потърсимъ малко отъ малко орамъ у г. Драсова, ами цѣльта ни е, само да настоямъ прѣдъ правителството да си тегли навадъ „седака“та, защото туй не е, и тѣй не бива възнаграждение за „васлуга“, ако има, а е стамболовщина. Въ града хората плякътъ, като слушатъ за тая „седака“.

Извѣстиего за паданѣето на Стамболова се прие въ Добричъ на 17 слѣдъ пладнѣ и се прѣснж изъ града извѣпредно бързо. Още сжщитата вечеръ се почнажж веселия въ цѣлний градъ, траяхъ и на 18-й цѣлъ денъ, а на 19-й слѣдъ извѣстиего за новия кабинетъ отново се почнажж веселия и манифестации. Една група отъ около 200 души мѣстни добри граждани ходи кажео изъ града съ свирни и „урра“. Прѣдъ дома на народ. прѣдствителъ г. Сисаревскій вика „Долу деонмето!“, а отъ тамъ прѣдъ дома на г. Кира Мѣдникаровъ и на г. Юрдана Х. Исаиновъ, дѣто се гостувахе нашитъ стонаини. Послѣдний бѣше дигяжж отъ лѣгло и акламиранъ Г-нъ А. Арсеиновъ, народ. прѣдствителъ, изрече нѣколко думи върху голѣмия дѣлъ отъ благодарността, която се дължи на честната журналистика. Другъ прогласи: „Да живѣе Бобчевскій“, и се отговори съ „урра!“

На всички стонаинитъ ни отговори, че нито журналистиката, нито отдѣлнитъ личности бихъ могли да свършатъ нѣщо, ако самъ народътъ не одобрява и не подѣря извѣстна идея, затуй „да живѣе народътъ!“ и се свърши съ дѣло „урра!“ Почнажж се хоро, на което взехъ участие всички, и слѣдъ туй се разотидохж. Още вечерта четохме писма отъ селата тамъ, че настояватъ да се свика околийски митингъ.

„Посрѣщанѣето“ на интернирания Бобчевскій въ града, останж за слѣдующий брой.

Г-нъ А. Дяковичъ още не се е завършилъ отъ интерниранѣето си. Той се заинтересувалъ да отиде въ София и изучи на мѣстото историята на министерското промѣнение. Семейството му го очаква съ идущия параходъ отъ Бургасъ, но не положително. До колкото знаемъ гражданитъ имать силно желане да посрѣщанѣтъ достойния си съгражданинъ.

Споредъ послѣдния телеграма, той иде утрѣ съ парахода.

Много натрапени селски кметове се непаждатъ отъ населението въ селата. Сѣлѣтване селенитъ да не бързатъ и да не буйствуватъ. За всичко има редъ.

Драсовитъ „Вѣстникъ“, който обѣдава голѣма акуратностъ и постоянство, не излѣзе за миналата седмица, за да пораскаже нѣщо изъ политическитъ работи на Варненци тая недѣля и да се похваши, че Варна е върнѣ приврженикъ на най отличния патриотъ Стамболова, като потегли ушитъ и на „палето ступанче“. Не излѣзо още и кплавата „Правда“, която, божемъ, излѣзва два пѣти въ седмицата, пъкъ нито веднѣжж! Слѣдъ интерниранията тукъ, тѣ излѣзожж по веднѣжж, но още не бѣхъ се научили, видѣ се, че двама граждане се интернираха, та ни дума не казахъ за туй, като да не е ставало таква нѣщо!

Едно отъ двѣтѣ или грѣмъ ги е ударилъ отъ третѣ митинга тукъ (единитъ отъ около 10,000 души), та сж се смали, какво да пишѣтъ, или пъкъ и останѣлитъ още пари, получени за разпоски на вѣстникитъ, искажж да си турятъ въ джеба, цомъ нѣматъ вече властенъ чорбаджи да имъ заповѣда. — Туй брей, да му се не види! Белкимъ ще спрѣтъ? Че много скоро бе! Не, не! Дано имъ първине по скоро ударитъ въ главата, защото петимни сме да чуемъ мнѣнието имъ и мѣрдованото имъ тѣлковане на послѣднитъ държавни и политически работи. Дано, дано! Да не чакатъ „Свобода“, за да взематъ актъ! Ще разберемъ, то се знае. — Въ всѣки случай, право да си кажемъ, много безцеремонно си позволяватъ тѣ да липаватъ толкова време драгитъ си читателитъ отъ приятното удовольствие и наслѣща нужда, да ги четѣтъ! Дано ги видимъ!

ВАРНА.

Паданѣето на Стамболова ако не бѣше изгледено на 19 Май, на слѣдующия денъ бѣхж възможни кървави сцени. Да раскажемъ малко подробно поведението на Варненци по паданѣето на Стамболова.

На 17-й Май още прѣдъ обѣда опозицията се научава отъ положително мѣсто за оставката на Стамболовия Кабинетъ. Като молния се прѣснж тая радостъ въ града и до вечерта вече се струпа отъ само себе си едно множество повече отъ 3000 души. Съ факли и ракети почнажж се манифестации изъ града. Подаде се благодарителна телеграма до Княза въ присѣтствието на

цѣлото множество; слѣдъ това дойдохж прѣдъ дома на стопанна ни, къмъ 11 часа пощъ, и г-нъ К. Ранковъ говори прѣдъ майката и съпругата му върху дълго водената отъ него упорита печатна борба съ тираниа и постоянтитъ му за туй прѣслѣдвания и затворъ, пожела „да живѣе Бобчевскій!“, което се повтори и отъ множеството се „урра!“, а слѣдъ благодарителния отговоръ отъ съпругата му, се отправихъ и къмъ дома на г-на А. Дяковича, прѣдъ г-жата на когото тѣй сѣщо говори г. Ранковъ въ достойния и доблѣстенъ съгражданинъ и неинъ съпругъ, като една отъ жъртвитъ на опасната борба за народни правдини. Слѣдъ хилядогласното „урра! да живѣе Дяковичъ“ и слѣдъ изразената отъ г-жа Дяковичъ благодарностъ и общанне да прѣдаде на съпруга си за станжлото, множеството се разотиде кажео прѣвъ пощѣта, поканено да се яви на молебствие за Княза утринѣта (18-й Май). Подиръ молебствието, всичкитъ събранъ и многолюденъ свѣтъ биде поканенъ отъ г-на К. Ранкова на митингъ по случай паданѣето на Стамболова и замѣстванѣето му. Избрано бюро. Оратори г-да М. Паничкерски, Стояновъ, Христовъ и прѣ. Взетата резолюция се вижда въ подадената Князу телеграма. Цѣлъ денъ сърдечни веселия.

На 19-й сутринѣта иде една телеграма отъ Петкова изъ София до тѣхнитъ тукъ 3-ма сподвижници, че въ София опозицията се опитала да прави митингъ, но че славната имъ партия ж разбилъ, та че да правѣли митинги! Съживяватъ се тукашнитъ патриоти, Драсовъ усилива стражитъ и постоветъ, заповѣда на град Началникъ да арестува 15-16 души граждани, началникътъ иска писменна заповѣдъ въ това „смѣтно“ време, а около. началникъ тича въ с. Горне-Орѣхово да докара селени на митингъ! Възбуждатъ се духоветѣ въ града, ва че може да посѣгнатъ да биждѣт и да трѣвшатъ съ селени, агенти, стражари. Всѣкой се загрижва вече за само съхранение и си приготви оружие и равни други орѣдия и припасъ! Опозици, водители, за да уталожѣтъ вълненното, издаватъ обявление съ полученитъ си свѣдѣния за дѣйствителната оставка и свикватъ новъ митингъ по 5 часа вечеръ. Изъ града разни слухове. Г-нъ Панаичевъ се явява въ Кметството и съобщава, че въ града има остро вълнение, и да не се опитватъ съ митингъ, защото печални ще бѣждѣт послѣдствията.

Стичатъ се къмъ опрѣдѣленото време всички богати и сиромаси, търговци и граждани, на тая митингъ прѣдъ градския домъ, пълно на всѣждѣ отъ свѣтъ, много хора дори тайно въоружени, но съвършено мирно. Тукъ цѣли два часа държи рѣчъ г. Къневъ, юристъ, за значението на конституционното управление и свобода, взема се резолюция, видна въ телеграмитъ, и се прѣдава на телеграфа Но скоро се пуска слухъ, че телеграмитъ на опозицията не се прѣдавали въ София, а само правителственитъ сжжелвания се давали. Цѣла тревога! Струпува се отново току-що прѣснжжитъ народъ и иска да разбере какво става въ София, та да се брани. И оккупиратъ телеграфа. Добива се общицанне за военна помощъ въ града, ако стапѣтъ сбивания и прѣдъ непоколебимостъта на гражданитъ визватъ г-да Ранковъ, Панаичевъ съ 12 души и искатъ аппарата съ права линия София. Началникъ станиции отначало отказва, а вълненното повече расте! Най-сетнѣ началникътъ, растреперанъ, прѣдава аппарата и отваря линията София. Това става пощѣмъ. Обяжда се г. Начевичъ и послѣ г. Петровъ, военний министръ, обявяватъ имъ указа, че новий кабинетъ е съставенъ, обявява се това официално на събранния народъ отъ туканския кабинетъ и само тогажъ, слѣдъ 6 часовни държане станицията, народътъ ж оставя ликующъ. Ако не бѣше сварило съставянѣето на кабинета, гражданитъ, може би и воиската, цѣлжж да занематъ града още прѣвъ пощѣта, а какво цѣбие да става слѣдъ туй, вървайте, никой не мислѣше вече, само и само да набѣгнатъ да се трѣпѣтъ като овци отъ полицаята.

Всичко това въ Варна добръ рисува, колко много се обща тукъ г. Стамболовъ и какво е било способно да докара управлението му.